

## CHEMARE TAINICA

STOMFF ANDREI AUREL

---

### CHEMARE TAINICĂ

Cât de departe sunt în nemurire  
Anii dintâi, copilăria mea,  
Privirea încărcată de uimire  
Și-ncrederea că veșnic va dura  
Această stare de neprihănire  
Cu flori de măr și fluturi albi de nea.

Am fost copil de mult și am uitat.  
Zadarnic vreau să știu să mă mai joc  
Cu soldaței de plumb, plini de noroc,  
Ce toate luptele le-au câștigat.

Au câștigat și marea bătălie  
Purtată cu necruțătoarea vreme.  
Ei sunt și-acum ascunși într-o cutie  
Și nu cunosc galactice dileme.

Cât de departe sunt în amintire  
Anii de vis ai tinereții mele.  
Nemărginita sete de iubire,  
Zorii de zi coborâtori din stele  
Și ampla stare de neistovire  
Ce o simțeam în zilele acele.

Au fost demult, aproape i-am uitat.  
Tot alergând m-am risipit zadarnic.  
Si timpului i-am fost numai paharnic  
La un festin prea mult întârziat.

Am scotocit în lumea interzisă  
Și-am regăsit același dor mereu.  
Dorul de clipa ce mi-a fost promisă,  
Când voi iubi intens, adânc și greu.

Cât de aproape sunt acum de mine  
Anii aceștia care mi-au rămas!  
Clipele-mi par a fi acum mai pline.  
Acum te știu și simt cum sunt atras  
De ochii tăi ce știu să mă decline  
Și să-mi conjuge fiecare pas.

Întregul cer s-a răsturnat deodată.  
Simt cum mă arde marea mea iubire  
Și numai ființa mea e vinovată  
Că sunt un punct într-o nemărginire.

Sunt ca un vultur cotropit de zarea  
Ce-abia se vede printre depărtări.  
Mi-e dor adânc de ochii tăi ca marea.  
Sunt sclav supus al tainicei chemări.